

رادیوگرافی ساده شکم

ساده‌ترین راه تشخیص برای پنوماتوزیس لوله گوارش

دکتر سعید راد

استاد رادبولوژی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

خلاصه

رادیوگرافی ساده شکم علی رغم پیدایش تکنیک‌های پیشرفته تشخیصی، هنوز نقش بزرگی را به عنوان نخستین گام تشخیص در عوارض مختلف اینها می‌کند. برای نشان دادن ارزش این امتحان ساده رادیوگرافی - که در بین تکنیک‌های مدرن امروزی ارزان‌ترین آنهاست - و ارج نهادن به یافته‌های آن نه تنها در تشخیص، بلکه در پیش‌بینی سرآنجام عارضه، این بررسی بر روی ۵۴ مورد از بایگانی شخصی در "پنوماتوزیس" روده‌ای انجام گرفته است. توجه به یافته‌های همراه عارضه در عکس ساده در ارزیابی چگونگی علل آن، برناه مریزی درمانی و یا پیش‌آگهی بیماری نقش تعیین‌کننده‌ای دارد. (مجله دانشگاه علوم پزشکی زنجان - سال اول - شماره ۲ - صفحات ۳۸-۴۵)

دیواره‌ها در اثر کمبود چربی صفاقی و فشار منفی داخل صفاق پشت بهم داده باشند باز هم می‌توان روی هم ضخامت دو لایه را حساب کرد. این دیواره‌های بافت نرمی در تمام قسمت شکم از معده گرفته تا کولون در حال سلامت، رنگ خاکستری یکنواختی دارند و اگر گازی وارد آنها شود در این متن یکنواخت زمینه‌ای خیلی زود مشخص می‌شود و جایی برای اشتباه باقی نمی‌گذارد. برای تشخیص پنوماتوزیس کافی است که تمامی آنها را به دقت نگاه کرد.

تنها عاملی که در آغاز کار روی رادیوگرافی ساده شکم ممکن است سبب اشتباه شود نمای مواد داخل روده‌ای است آنهم تنها هنگامی که این مواد شکل نرم و خمیری داشته باشند و گرنه مواد سفت شده اغلب شکل گرد، بیضی و یا تکه تکه داشته و از دیواره روده با یک حاشیه گازی روشن

مقدمه

رادیوگرافی ساده شکم اگر با شرایط ویژه بافت نرم یعنی با پتراسیون متوسط پرتو رنتگن (حدود ۶۰-۷۰ کیلووات روی ۸۰-۱۰۰ میلی‌آمپر ثانیه و در ردیف ۳۰۰ الی ۵۰۰ میلی‌آمپر برای بزرگسالان و مناسب با آن در کودکان) گرفته شود جزئیات بافت نرم تمام شکم را در یک فیلم نمایان می‌سازد و ضخامت دیواره معده و روده بین روشنائی گازی که در درون آنهاست و بافت سلولی چربی صفاقی که در بالای مزانتر دور آنها را فراگرفته بخوبی قابل ارزیابی است. گرچه این ضخامت بر حسب حجم گازی که فضای درونی روده‌ها را بر می‌کند متغیر است، با وجود این بافت نرم بصورت یک خط یا نوار باریک - به رنگ خاکستری یکنواخت مایل به سفید - بین روشنی سیاه رنگ گاز روده و چربی مزانتری قابل رویت است. حتی جایی که این

گرفته است. طبق روال عادی رادیوگرافی شکم در دو حالت خوابیده و ایستاده از بیمار گرفته شده است البته در شرایطی که رادیوگرافی در حالت ایستاده ممکن نبوده است تنها از عکس ساده شکم در حالت خوابیده استفاده شده است. امتحان باریمی بندرت برای بررسی روده‌ها انجام گرفته و تنها در مواردی که "پنوماتوزیس" از نوع "سیستوتئید" بود این کار برای تشخیص تنگی احتمالی پیلور انجام شده است. گاهی نیز امتحان باریمی اولین کاری بوده که انجام شده و پنوماتوزیس بطور اتفاقی به هنگام بررسی معده و دوازدهه کشف شده است. این مسئله بیشتر در مورد "پنوماتوزیس" سیستوتئید صادق بوده است.

نتایج :

- از این عدد ۴۰ نفر پسریجه و مرد و ۱۴ نفر دختریجه یا زن بوده‌اند کمترین سن عارضه، کودک سه روزه و بیشترین آن شخصی ۸۰ ساله بوده است.
- جایگزینی عارضه، ۳۷ مورد در کولون (۶۹٪)، ۳۴ مورد در روده باریک (۶۳٪) و تنها ۷ مورد در معده دیده شده است.

- شایع ترین فرم "پنوماتوزیس" یعنی ۲۷ مورد (یا ۵٪) خطی بوده و ۱۸ مورد (یا ۳۴٪) مخلوط خطی نقطه‌ای و ۱۲ مورد (یا ۲۳٪) سیستوتئید بوده است. شکل نقطه‌ای خالص در این مجموعه خیلی کم دیده شده و تنها ۹ مورد است.

- در ۲۰ مورد گاز در سیستم وریدی "پرتال" پیدا شده که ۱۸ مورد از آنها در کودکان پائین‌تر از ۵ ماهگی بوده و بدون استثناء نشانه و خامت عارضه تلقی شده است زیرا کمتر موردی پس از پیدا شدن این نشانه، ببهودی یافته است. وجود گاز در تنہ اصلی ورید پرتال (۱۲ مورد) در مراحل نهائی عارضه بوده و بیمار بفاضله کوتاهی از رادیوگرافی درگذشته است.

- پیدا شدن گاز در "مزانتر" در ۱۶ مورد بوده و "پنوموپیریتوان" نیز در ۱۶ مورد پیش آمده است. اشکال بزرگ در رادیوگرافی ساده شکم در تشخیص این دو از همدیگر بوده است مگر اینکه رادیوگرافی دومی در یک جهت عمود بر اولی مسئله را حل بکند.

- شایع ترین علت پنوماتوزیس در این بررسی

فاضله گرفته‌اند. مواد خمیری شکل نیز - که اغلب در معده و یا روده باریک دیده می‌شود - و به تدریج در بیوست‌های "هیپوتونیک" در "کولون" پدیدید می‌آیند - اغلب از داخل به دیواره روده می‌چسبند و در واقع با روده قالب‌گیری می‌کنند تا جایی که حبابهای ریز گازی آغشته با این مواد با آنچه که ممکن است در دیواره روده موجود آید اشتباه می‌شود. برای جلوگیری از این اشتباه بهتر است گناری ترین حبابهای گازی را بهم وصل کرده تا خطی بdest است آید که به موازات دیواره روده کشیده شده است و به روی آن تجاوز نمی‌کند. (شکل ۱)

شکل ۱ - وضع مواد داخل روده‌ای و نمود رادیولوژیک آنها

تعداد ۴۵ مورد از "پنوماتوزیس" لوله گوارش شکمی که با رادیوگرافی ساده شکم و سینه تشخیص داده شده در این مقاله مورد بررسی قرار

آنتروکولیت نکروز دهنده کودکان (۲۰) مورد و بعد پسترتیپ ولولوس روده باریک و سیگموئید (۶ مورد)، استنتوزپلور (۵ مورد) و تروما (۲ مورد) بوده است. بر خلاف انتظار، در بزرگسالان تنها در یک مورد عارضه همراه با آمفیزم ریوی بوده است.

بحث:

تعريف و تاریخچه

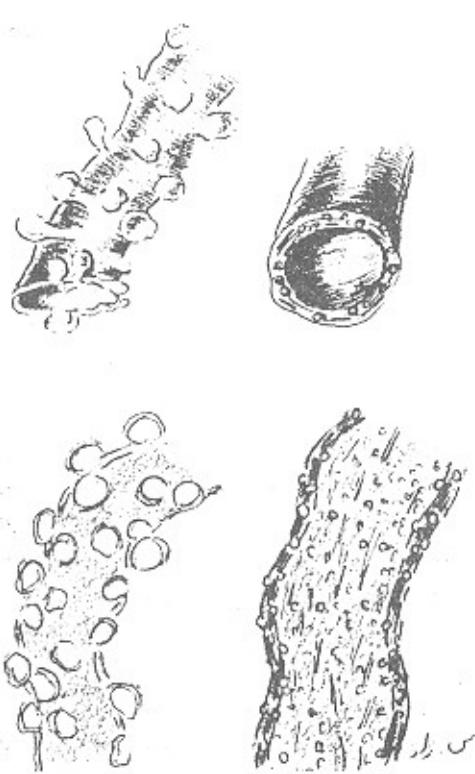
پیدایش گاز در دیواره معده و روده را "پنوماتوزیس" گویند و در رادیوگرافی ساده شکم بشکل نفاط و یا حبابچه‌های روشن و خطوط باریکی نمایان است که از محدوده ضخامت دیواره روده تجاوز نمی‌کنند و یا بصورت حبابهای تقریباً درشتی است که گرد هم آمده‌اند و با روشی خود تصویر دیواره روده‌ها را پوشانیده‌اند و آنچه که در رادیوگرافی دیده می‌شود تنها این کسیتهای هوایی درشت است. شکل اول را پنوماتوزیس نقطه‌ای یا خطی و دومی را سیستوئید می‌نامیم.

در یک بررسی کلی که "Koss" در ۱۹۵۲ م. انجام داد متوجه شد که این عارضه در قرن ۱۸ میلادی نیز شناخته شده بوده است (۱) و در ۱۸۷۶ م. یک پزشک هلندی بنام "BERNARD BANG" اولین مورد ثابت شده آن را در انسان شرح داده است و همزمان با آن عارضه مشابهی در خونک‌ها توسط فروشنده‌گان گوشت مشاهده گردید (شکل ۲).

پاتولوژی

گازی که در دیواره معده و روده پدید می‌آید معمولاً سه منشأ دارد:

- ۱- نفوذ گاز درون روده‌ای به داخل دیواره در اثر پیدایش رگ‌های مخاطی بعل مختلفی مانند زخم‌ها، برش‌های جراحی، اتساع قابل توجه روده با پارگی مخاطی در اثر کشش و بطرور کلی هر عاملی که بتواند تداوم طبیعی مخاط سالم معده و روده را بر هم زند، (نظریه مکانیکی) ممکن است منجر به پنوماتوزیس گردد (۲).*
- ۲- KEYTIMG تمامی موارد پنوماتوزیس را بر گاز درون روده‌ای که شامل ازت، گاز کربنیک و مقدار کمی اکسیژن است می‌تواند دلیل قانع‌کننده‌ای بر این نظریه باشد. اکسیژن ناشی از جدب فسمتی از آن در مسیر گذری پافت‌هاست.

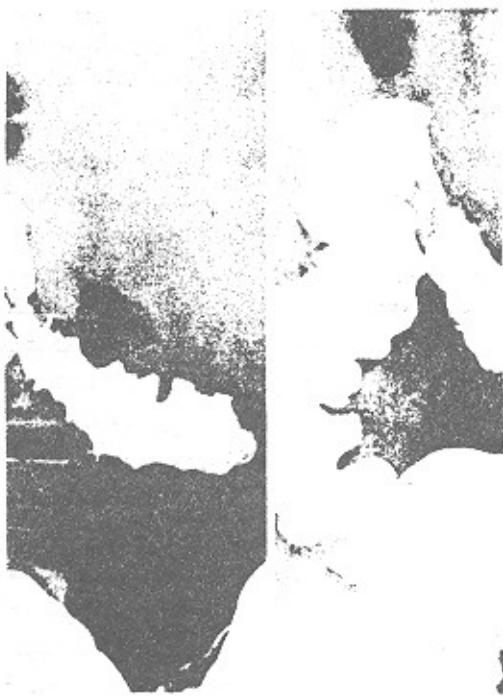

شکل ۲ - اشكال مختلف پنوماتوزیس روده و نمای آنها در رادیوگرافی

۲- پیدایش خودبخود گاز در دیواره معده و روده در اثر عفونت‌های بی‌هوایی مانند آنچه در عفونت‌های باجرم‌های گرام منفی، CLOSTRIDIUM CLOSTRIDIUM WELCHII و PERFRINGENS دیده شود (۳). مثلاً عفونت ممکن است در خود روده مانند آنتروکولیت‌های نکروز دهنده کودکان (۵) و یا در اثر سپتی سمی‌های کلی باشد. عوامل مختلفی مانند PREMATURIY، سوء تغذیه، کاهش مایعات خارج سلوی و آتریت‌های شدید اغلب زمینه مستعدی برای عفونتهای بی‌هوایی ایجاد می‌کنند. یکی از دلایلی که نظریه دخالت این قبیل عفونت‌ها را در پنوماتوزیس تایید می‌کند بالا بودن میزان هیدروژن در هوای بازدمی کسانی است که بعل مختلف رکودی در قسمت انتهائی روده باریک

ریسمان امانتندهایی که در ALFA-1-ANTITRYSIN DEFICIENCY پدید می‌آید - و یا برونشیت‌های مزمن و سرفهای طولانی به علل دیگر از یافته‌های شایع در مبتلایان به "پنوماتوزیس سیستوئید" روده‌ای است.

رادیولوژی
در رادیوگرافی ساده شکم گاز دیواره‌ای در معده و روده به چند شکل دیده می‌شود:
۱- جایهای روشن ریز در متن تیرگی بافت نرمی دیواره‌ای که ضخامت آن تفاوت زیادی با سالم بودن

شکل ۳ - پنوماتوزیس در کولیت اولسراتیو، رادیوگرافی باریمی

نداشت. پنوماتوزیس بدون تورم دیواره اغلب بدنبال آناستوموزهای جراحی و یا ترک‌خوردگی‌های مخاطی در اثر اتساع گازی روده‌ها و یا زخم‌های سطحی مانند کولیت‌های اولسراتیو و غیر اختصاصی است و اغلب نیز پس از مدتی

دارند و این رکود زمینه را برای ایجاد عفونت‌های بی‌هوایی مساعد می‌کند. از آنجایی که هیدروژن از سلولهای روده کمتر به بیرون نشست می‌کند افزایش آنرا در هوای بازدمی به جود عفونت‌های بی‌هوایی با میکروب‌های گرام منفی نسبت داده‌اند. تغییر رژیم غذائی و تغذیه از موادی که بزوید به کثولون می‌رسند و در روده باریک باقی می‌مانند سبب کاهش هیدروژن بازدمی می‌شود، و یا کسانی که JEJUNO-ILEAL BYPASS شده‌اند پیدایش پنوماتوزیس در اثر تخمیر لاکتوز هضم نشده است که زمینه را برای رشد میکروب‌ها فراهم می‌کند. تولید گاز فراوان از این تخمیرها، نه تنها به قسمت کناری روده پس می‌زند بلکه سبب پنوماتوزیس نیز می‌شود. پیدایش چنین نشانه‌ای در قسمت کورشده روده این افساد را از عوارض شایع شده است (۶ و ۷ و ۸).

۳- انتقال گاز از بیرون معده به دیواره آن و روده‌ها: چنان که می‌دانیم ریه بزرگترین مخزن هوایی در بدن است - بر اثر پارگی "آلتوئلها" از لابلاجی بافت پیوندی ریه - که بی‌ارتباط با بافت پیوندی سیستمیک بدن نیست - هوای درون آن به تمام نقاط بدن صادر می‌شود. روده‌ها نیز از این رهگذر برکنار می‌مانند. مکانیسم این پدیده باین ترتیب است که بر اثر سرفهای شدید و مکرر دیواره چند آلتوئل بی‌آنکه شخص احساس درد و ناراحتی بکند پاره می‌شود و هوای خارج شده از آنها از بافت زمینه‌ای ریه، خود را به دیواره رگ‌ها می‌رساند و با استفاده از پوشش فیبری سلولی رگ‌ها به "مدیاستن" می‌رسد. حرکات تنفسی دیافراگم هوای "مدیاستن" را تحت فشار گذاشته و با پاس و پیش کردن آن سبب نفوذ هوای "مدیاستن" به بافت سلولی چربی پشت صفاقی - که با مدیاستن پیوستگی تشریحی دارد - می‌شود. در پشت صفاق، هوای لایه‌های سلولی ریشه مزانترها و به بیان دیگر فضای "SUBPERITONEAL" استفاده کرده خود را بدور روده‌ها می‌رساند بدینه است که تجمع گاز در زیر پوشش سروزی روده خواهد بود و بعلت نازک بودن این لایه سروزی بصورت کیست‌های هوایی تقریباً درشتی درخواهد آمد (۹ و ۱۰). وجود زمینه قابلی آمیخته ریوی - بویزه در قاعده

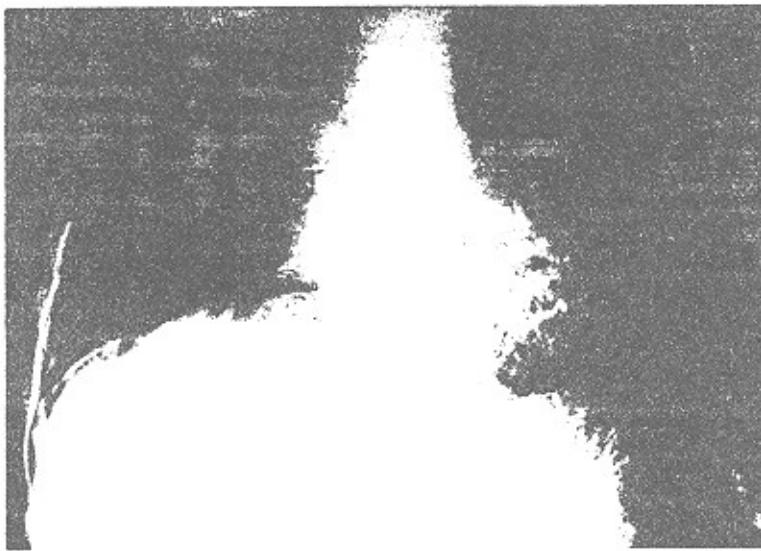
۴- حباب‌های نسبتاً درشت پراز هوا در زیر پوشش سروزی روده‌ها که بخاطر تنها پوشش سروزی خود، دیواره نازکی دارند و گاهی چنان در کنار هم‌دیگر قرار گرفته‌اند که تشخیص دیواره روده بین آنها و یا از پشت آنها مقدور نیست و تنها با دادن باریم است که می‌توان فضای درونی روده را بشکل ستون باریکی از باریم که فشار کیست‌های دیواره‌ای کنار آنرا کنگره‌دار کرده است مشاهده کرد. با وجود اینکه گاهی این کیست‌های هوائی خیلی درشت می‌شوند ولی بخاطر محتوای گازی آنها انسدادی در روده پیش نمی‌آید.

بادیدن این مناظر بایستی قبل از هر چیز عکس سینه بیمار و کانون انتقالی آنرا مورد توجه قرار داد. عوارض ریوی مانند COPD، سرفهای سخت عمقی بعل گوناگونی، آمفیزم ریوی، حباب‌های آمفیزی، پتوماتول و غیره اغلب همراه با آن دیده می‌شود و گاهی نیز تنگی پبلور همراه این عارضه است. اگر علتی برایش پیدا نشد می‌توان آنرا ایدیوپاتیک تلقی کرد.

بخودی خود رفع می‌شود. این شکل در واقع ناشی از نفوذ گاز روده در لایه‌های سطحی مخاط و زیر مخاط است (شکل ۳).

۲- پیدایش تصاویر خطی روشن بشکل قطعه قطعه و یا کم و بیش دراز نشانگر نفوذ عمقی تر حباب‌های گازی در لایه‌های عضلانی روده است. نظر به طولانی بودن عارضه در این قبیل موارد، دیواره روده اغلب متورم است و گاهی مشاهده می‌شود که یک عفونت گرام منفی به شکل موضعی در قسمتی از روده پدید آمده است. گسترش زیاد پنوماتوزیس در این قبیل موارد نشانه پیش‌آگهی بد آن است.

۳- تصاویر خط نقطه در هم در دیواره روده که از پیدایش حباب‌های گازی در لایه‌های زیر مخاطی و بین رشته‌های عضلانی پدید می‌آید این شکل بیشتر بینفع یک پدیده تهاجمی عفونی پیشرفتی بوده و در واقع شروع گانگرن روده است. در این موارد در رادیوگرافی حتماً باید به گوشه بالائی سمت راست شکم نیز دقت کرد. پیدایش گاز در سیستم وریدی پرتال از نشانه‌های بدخیمی و پیش‌آگهی بد عارضه است.

شکل ۴- پنوماتوزیس سیستویید با نمای گردبادی در عکس سینه

می‌شود که از پارگی بدون درد کیست‌های هوائی و یا از نشت گاز از دیواره نازک سروزی آنها ایجاد شده است. مانند خود این نوع پنوماتوزیس سیستویید،

در این فرم دیواره روده معمولاً تور می‌اندازد. گاهی همراه با آن مقداری هوای آزاد نیز در برایتون دیده

می شود. از این رو در عفونتهای بی‌هوایی رسیدن گاز به سیستم پرتال نشانه شدت عارضه و خامت آن تلقی می‌شود. از گازی که در زیر سرورز روده بشکل کیست جمع شده معمولاً انتشاری به سیستم وریدی پرتال دیده نمی‌شود در صورتی که پنوموپریتوان بدون علامت بالینی خیلی شایع بوده و در واقع جزئی از تابلوی رادیولوژیک عارضه است. گاز در گانگونهای روده و در سیستم پرتال کبدی خیلی زودتر از پنوموپریتوان که نشانه پیشرفت عارضه و پارگی روده است پدید می‌آید در حالی که در پنوماتوزیس سیستوئید این ترتیب، کاملاً بر عکس است.

گاز در سیستم پرتال هم‌سو با جریان خون وریدی پرتال تا اعماق کبد پیش می‌رود و در رادیوگرافی بشکل خطوط روشن باریک در قسمت محیطی کبد دیده می‌شود ولی اگر مقدار آن زیاد باشد، علاوه بر شاخهای محیطی تنۀ اصلی ورید پرتال و شاخهای هپاتیک راست و چپ آن نیز ممکن است از گاز پرشده و تمامی سیستم پرتال دیده شود. البته این وضع بستگی به مقدار و تداوم گازی دارد که به کبد می‌رسد، و بدینه است که پر بودن تنۀ وریدی اصلی، از گاز دلیل و خامت بیشتر عارضه خواهد بود (شکل ۵).

در این بررسی ۵۴ مورد پنوماتوزیس از بایگانی شخصی بشکل گذشته‌نگر بررسی شده و ارزش عکس ساده شکم در تشخیص آنها ارزیابی شده است. به استثنای پنوماتوزیس سیستوئید که گاهی بطور اتفاقی ضمن امتحانات باریمی و یا عکس‌های سینه و شکم برای مسائل دیگر کشف شده تقریباً تمامی موادر مطالعه شده بشکل حاد مراجعه کرده و با توجه به چگونگی پنوماتوزیس بشرح زیر بندی شده‌اند:

- در نوع سیستوئید علامت بالینی ناچیز بوده و در هیچ موردی گاز در سیستم پرتال دیده نشده است. عارضه پیش‌آگهی خوبی داشته است، گاهی در ظرف یک سال بخودی خود از بین رفته و یا به درمان اکسیژن تراپی پاسخ مساعدی داده است.

- در آنروکولیت بجهه‌ها، پیدایش گاز در سیستم پرتال همیشه دلیل بر و خامت بیماری بوده و با این علامت به ندرت بیمار نجات یافته است. نکته قابل

پنوموپریتوان آن نیز نشانه بالینی ناچیزی دارد که اغلب بطور اتفاقی پیش بیمار کشف می‌شود. دو شکل کلی از آن در رادیوگرافی‌ها دیده می‌شود: یکی تنها حباب‌های ریز و درشتی در دیواره روده‌ها نشان می‌دهد و بخارط سیک ترشدن روده‌ها در زیر دیافراگم در بالای شکم جمع شده‌اند و این حالتی است که در عکس سینه نیز گاهی تشخیص داده می‌شود و می‌توان آنرا به دسته‌ای از بادکنک‌های تشییه کرد که در شکم بالا رفته‌اند و دیگری شکلی است که در آن علاوه بر حباب‌های ریز و درشت خطوط روشن درهمی نیز در دیواره روده به آن‌ها اضافه شده‌اند. یک منظره گردبادی و باصطلاح طوفانی در شکل پدید می‌آید که تمام متاظر طبیعی معده و روده‌ها و حدود اعضاء داخل شکمی را می‌پوشاند (عکس پدشکم) (شکل ۶).

گاز در مزانتر و رگهای خونی: نفوذ گاز در لایه‌های مزانتری خط روشن باریکی در رادیوگرافی ساده شکم ایجاد می‌کند که به موازات کناره مزانتریک حلقه‌های روده کشیده شده است و دیواره روده بین روشنی گاز درونی خود و این خط روشن مزانتری با تمام ضخامت خود دیده می‌شود و بی‌شباهت به شانه RIGLER در پنوموپریتوان نیست. در صورتی که تردیدی در این رابطه وجود داشت با گرفتن یک رادیوگرافی دیگر در جهت عمود بر اولی مانند ایستاده و یا دکوبیتسوس با جاگاهی هواي داخل پریتوان، تشخیص پنوموپریتوان قطعی خواهد شد در صورتی که گاز یا هواي مزانتری با همان

شکل اولیه خود ثابت خواهد ماند.

گاز در وریدهای مزانتریک بخارط روی هم قرار گرفتن حلقه‌های روده به سختی قابل تشخیص است و یا گاز در لایه‌های مزانتری اشتباه می‌گردد. من تاکنون به چنین موردی برخورد نکرده‌ام ولی در عرض پیدایش گاز در سیستم وریدی پرتال در زمینه خاکستری رنگ نکتواخت کبد خیلی زود به چشم می‌خورد تا جایی که باریک ترین شاخه وریدی را نیز می‌توان تشخیص داد.

در عمل آنچه که بیشتر دیده می‌شود گاز لایه‌های زیر مخاطی روده است که سر از سیستم پرتال در می‌آورد و بیشتر در مواردی است که گاز در این کانون اولیه به شکل ابوه و پشت سر هم تولید

تسویچه اینکه گاهی بسی انکه نشانه هایی از پنوماتوزیس در روده ها دیده شود در سیستم پرتابل گاز وجود داشته است. پیشنهاد این است که در کودکانی که با علائم گاسترو آنتربیت و یا آنتروکولیت رادیوگرافی می شوند چه با پنوماتوزیس و چه بدون آن حتماً بایستی تا خیه کبد را بخوبی بررسی کرد.

نتیجه گیری:

رادیوگرافی ساده شکم اگر با تکنیک درست بافت نرمی گرفته شود و از دفت بالایی برخوردار باشد ساده ترین و سیله تشخیص در پنوماتوزیس روده است و اگر تشخیص گاز در سیستم پرتابل را نیز در نظر بگیریم ارزش آن خیلی بالا خواهد بود. درست است که دفت سی تی اسکن برای تشخیص گاز در دیواره روده و یا سیستم پرتابل را نمی توان انکار کرد و سونوگرافی نیز می تواند پنوماتوزیس را تشخیص دهد، ولی در یک مقایسه کلی از نظر کار و زحمت تکنیک و قابل دسترس بودن دستگاه و غیره رادیوگرافی عملی تر است و هزینه اندکی که این عکس نسبت به US و CT دارد، امتیازی برای رادیوگرافی ساده است.

شکل ۵- وجود گاز در تنفس اصلی و رید پرتابل

REFERENCES:

- 1-Koss Lg,Abdominal Gas Cysts(Pneumatosis Cystoides Intestinorum Hominis).An Analysis With a Report of a Case and a Critical Review of the Literature., Arch. Pathol . 1952;53:523-49.
- 2- Kay Butler Jj ,Interstitial Emphysema of the Coecum . Gut 1962;3:267-8.
- 3- Keyting Ws , Mc Carver Pr , Kowaril JK , Dagwit Al , Pneumatusis Intestinalis. A new concept . Radiology 1961;76:733-41.
- 4- Yale Ce ,Balish E ,Wu Jp,The Bacterial Etiology of Phneumatosis Cystoides Intestinalis .Arch.Surg.1974;109:89-94.
- 5- Stevenson Dk,Graham Cb,StevensonJk,Neonatal Necrotizing Enterocolitis:100 new cases Adv.Pediatr.1980;27:319-40.
- 6-Ikard Rw. Pneumatosis Cystoides intestinalis Following Intestinal Bypass ,Am.J.Surg,1977;43:467-70.
- 7-Dowlas A.Bryer Ph.Franklin J1.Pneumatopis Cystoides Intestinalis Following Jeguno-Ileal Bypass.Am.Gastroentrol.1979;72:271-5.
- 8-Lunderquist A.Svendler Ca. Komhalls. Angiographic Findings in Pneumatosis Cystoides Interstinalis Agr 1973;17:314-6.
- 9-Rigler Lg, RogueWL. Rontgen Signs of Intestinal Necrosis ,AJR 1965;94:402-9.
- 10-Marshak Rh Lindner Ae. Miland Am. pneumatosis Coli. Am. Gastroenterology 1971;56:68-73